ad hoc ꝙ poſſit alium adducē ad intellectū ꝟitatis. ¶ Ad tṫiū dicendū ꝙ ille q̄ orat pro alio nihil agit erga illū ꝓ quo orat. ſed ſoluʒ erga deū q̄ ē intelligibil' veritatis: ſed ille q̄ aliū docet aliqd circa eū agit exteriori actiōe. vn̄ nō eſt ſimilis rō de vtroq̄.

Ad quartuʒ ſic pro

cedit. Uidet̄ ꝙ uita actiua maneat poſt hāc uitā. Ad uitā. n. actiuā ptinent act⁹ moraliū uirtutū ut dcm̄ eſt. ſed ꝟtutes morales pmanēt ꝑ hāc uitā ut Aug⁹ dic. 14° ꝺ trini. g° uidētur ꝙ uita actiua pmaneat poſt hanc uitam ¶ ꝑ. Docē alios ptinet ad uitam actiuā ut dictū ē. ſed in futura uita i q̄ ſimiles erimus angelis poterit eē doctrina ſicut ⁊ i angel' eē videt̄ q̄ꝛ unus aliū illuminat purgat ⁊ ꝑficit qđ refert̄ ad ſcie aſſūptionē ut pʒ ꝑ Dyo. 7° ca° cele. ierar. g° vr̄ ꝙ uita actiua remaneat ꝑ hanc uitā. ꝑ. Illud qđ de ſe eſt durabili⁹ magis uidet̄ poſſe ꝑ hanc uitā remanē. ſʒ uita actiua uidet̄ eē de ſe durabilior: dic enim Greg⁹ ſup Ezech. ꝙ in uita actiua fixi pmāere poſſum⁹. in cōtemplatiua āt intēta mente manere nullo° ualem⁹. g° multo magis uita actiua pōt manē ꝑ hāc uitā q̄ꝫ contēplatiua. ¶ Sed ꝯ ē quod Greg⁹ dic ſup Ezech. Cum pn̄ti ſeculo uita aufert̄ actiua. cōtēplatiua āt hic icipit̄ ut in celeſti pr̄ia ꝑficiat̄. ¶ R. ° dicēdum ꝙ ſicut ſ̄ dictū ē: uita actiua hʒ finē in exteriorib⁹ actib⁹ q̄ ſi referāt̄ ad q̄etē cōtēplationis iā ptinent ad uitā ꝯtemplatiuā. in futura āt vita bt̄ōrum ceſſabit occupatio exteriorꝛ actuū. ⁊ ſi q̄s act⁹ extiores ſint referētur ad finē cōtēplatiōis: ut. n. aug⁹ dic i fine ꝺ ci. dei: ibi vocabim⁹ ⁊ uidebimus: videbimus ⁊ amabim⁹. amabimus ēt ⁊ laudabimus. ⁊ in eodē li° ꝑmittit ꝙ ibi de⁹ ſine fine videbitur. ſine faſtidio amabit̄ ſine fatigatiōe laudabit̄ hoc munus. hic affectus. hic act⁹ erit i oībus ¶ Ad primū g° dicendū ꝙ ſicut ſ̄ dictū eſt virtutes morales manebūt nō ſm̄ actus q̄s hn̄t circa ea que ſūt ad finē. h⁹ mōi. n. actus ſūt ſm̄ ꝙ conſtituūt q̄etē cōtēplatiōis quaʒ Aug⁹ i ꝑmiſſis ꝟbis ſignāt ꝑ uacationem que ē intelligenda nō ſolū ab extioribus tumultibus ſed etiā ab interiori ꝑturbatōe paſſionū ¶ Ad ſecundū dicēdum ꝙ uita contemplatiua ſicut ſ̄ dictū ē. ꝑcipue cōſiſtit in contēplatione dei. ⁊ q̄ꝫtū ad h̄ unus angel⁹ aliū nō docet: q̄a ut dr̄ Math. 19° de angel' puſillorꝫ q̄ ſūt iferioris ordis ꝙ ſēp vidēt faciem patris ſic ⁊ i futura uita nullus hoīum aliuʒ docebit de deo. ſʒ oēs videbimus eum ſicuti ē ut hr̄. i. Joh. 3° ⁊ h̄ ē qđ Jere. 31° dr̄. Nō docebit vltra uir ꝓximū ſuū dicēs. cognoſcedum. oēs. n. cōgnoſcēt me a mimo eorꝫ uſq̄ ad maximū. ſʒ de his q̄ ptinēt ad diſpēſationē miſteriorꝫ dei. vnus angel⁹ docet aliū purgādo illūiando ⁊ ꝑficiēdo. ⁊ ſʒ h̄ hn̄t aliqd ꝺ uita actiua q̄ꝫdiu mūd⁹ durat ex h̄ ꝙ adminiſtratiōi iferioris creature intendūt qđ ſignāt ꝑ h̄ ꝙ Jacob uidit angelos i ſcala aſcēdētes q̄ ptinet ad ꝯtēplatiōem ⁊ deſcēdentes qđ ptinet ad actionē. ſʒ ſicut dic Greg⁹ 2° moral'. nō ſic a diua viſione foris exeūt ut intne cōtēplationis gaudiis priuēt̄. ⁊ iō in eis nō diſtiguit̄ uita actiua a contēplatiua: ſicut i nobis q̄ ꝑ opa uite actiue ipedimur a contemplatione. nō āt ꝓmittit̄ nobis ſilitudo angelorūʒ q̄ꝫtū ad admiſtrationē inferioris creature q̄ nobis n̄ cōpetit ſm̄ ordinē nature nr̄e: ſicut ꝯpetit angelis. ſʒ ſm̄ uiſionē dei. ¶ Ad tṫiū dicendum ꝙ durabilitas uite actiue in ſtatu pn̄ti excedēs durabilitatē uite cōtemplatiue nō ꝓuenit ex ꝓprietate vtriuſq̄ uite ſm̄ ſe ꝯſiderate: ſed ex defectu noſtri q̄ ex corpis q̄uitate retrahimur ab altitudie contēplatōis vn̄ ibidē ſubdit Greg⁹ ꝙ ipſa ſua infirmitate ab imēſitate tante celſitudinis repulſus animus in ſemetipſo relabitur.

Einde conſi

derandū ē de cōpatiōe uite actiue ad contēplatiuā. Et circa h̄ querūt̄ q̄ttuor p° que ſit potior uel dignior. 2° q̄ ſit maioris meriti. 3° vtrū uita cōtēplatiua impediatur per actiuam. ¶ 4° de ordie utriuſq̄.

Ad primum ſic pro

ceditur. Uidet̄ ꝙ uita actiua ſit potior q̄ꝫ cōtemplatiua. Qđ. n. eſt meliorꝫ uidet̄ eē honorabilius ⁊ melius vt ph̄s dic in 3° topicorꝫ ſʒ uita actiua ptinet ad maiores. ſ. ad prelatos: q̄ ſunt in honore ⁊ ptāte cōſtituti. vn̄ Aug⁹ dic 19° de ciui. dei. ꝙ in actiōe nō amādus ē honor in hac uita ſiue potētia. g° uidet̄ ꝙ uita actiua ſit potior q̄ꝫ contemplatiua. ¶ ꝑ. i oīb⁹ hītibus ⁊ actib⁹ ꝑcipe ptinet ad potioreʒ ſicut militaris tanq̄ꝫ potior ꝑcipit frenorꝫ

factrici .ſed ad uitā actiuā ꝑtinet diſponē :et
ꝑcipere de cōtēplatiua vt pꝫ ꝑ illud qd̄ dici
tur Moyſi Exo.19°. Deſcēde ⁊ conteſtar̄ po
pulū ne ſorte velit trāſcēdere ꝓpoſitos teri
nos ad uidēdū deū. g° uita actiua ē potior ꝙ̄
ꝯtēplatiua. ¶ P̄. Nullus dꝫ abſtrahi a maio
ri ut applicet̄ minorib⁹. Apl's.n.dic.i.ad cor.
12°. Emulamī cariſmata meliora ſed aliq ab
ſtrahūt̄ a ſtatu uite cōtēplatiue ⁊ occupant̄
circa uitā actiuā ut pꝫ de illis q transferūtur
ad ſtatū p̄latiōis g° uidetur ꝙ uita actiua ſit
potior ꝙ̄ cōtēplatiua. ¶ Sꝫ ꝯ ē qd̄ dn̄s dic.
Luc.x°. Maria optimā ꝑtē elegit q̄ n̄ aufer̄t
ab ea .ꝑ mariā āt ſigt̄ uita cōtemplatiua .g°
cōtēplatiua uita potior ē ꝙ̄ actiua. ¶ R°di
cēdū ꝙ nihil ꝓhibet aliqd ſm ſe eē excellēti
us quod tn̄ ſm qd ab alio ſupat̄. Dicēdū eſt
g° ꝙ uita ꝯtēplatiua ſimpl'r melior ē ꝙ̄ acti
ua. quod ph's in .x° ethicoꝝ ꝓbat octo rōnib⁹
Quaꝝ prima ē qa uita cōtēplatiua cōuenit
hoi ſm illud quod ē optimū in ipo.ſ. ſm in
tellectū. ⁊ reſpectu ꝓprioꝝ obꝫ.ſ. intelligi
biliū. vita āt actiua occupat̄ circa exteriora.
vn̄ Rachel ꝑ quā ſigt̄ uita cōtēplatiua int̄
ꝑtat̄ viſū principiū. vita āt actiua ſigt̄ ꝑ Ly
am q̄ erat lippis oculis vt Greg⁹ dic 6° mo
ral. 2° qa uita cōtēplatiua pōt eſſe magiſ ꝯ
tinua: licet nō ꝙ̄tū ad ſūmū contemplatiōis
ḡdū ſicut ſ̄ dictū eſt. vn̄ ⁊ maria per quā ſi
ḡtur uita contemplatiua deſcribit̄ ſec⁹ pedes
dn̄i aſſidue ſedēs. 3° qa maior ē delectatō ui
te cōtēplatiue ꝙ̄ actiue. vn̄ Aug⁹ dic in li° de
v̄bis dn̄i ꝙ Martha turbabat̄: Maria epu
labat̄. 4° qa in vita cōtemplatiua ē hō ma
gis ſibi ſufficiēs: qa pauciorib⁹ ad eā indiget
vn̄ dr̄ Luc.x°. Martha martha ſollicita es ⁊
turbaris erga plurima. 5° qa uita ꝯtēplatia
magis ꝓpter ſe diligit̄. vita āt actiua ad aliū
ordinat̄. vn̄ in p°s dr̄. vnā petii a dn̄o hāc re
quirā ut inhabitē in domo dn̄i oibus dieb⁹ vi
te mee ut videā voluntatem dn̄i. 6° qa uita cō
templatiua conſiſtit in q̄dā uacatione ⁊ qete
ſm illud: Uacate ⁊ uidete qm̄ ego ſū deus.
7° qa uita cōtemplatiua eſt ſm dina. vita āt
actiua eſt ſm hūana. vn̄ Aug⁹ dic in li° de v̄
bis dn̄i. In principio erat v̄bū. ecce qd̄ mari
a audiebat. Uerbū caro factū ē. ecce cui mar
tha miſtrabat. g° qa vita contemplatiua ē ſe
cūdū id quod magis ꝓpriū hōi.ſ. ſm intelle
ctum. in operatiōibus āt uite actiue coicant
ēt inferiores uires q̄ ſūt nobis ⁊ brutiſ cōeſ

vn̄ in p°s. poſtꝙ̄ dictū ē. Hoies ⁊ iumenta
ſaluabis dn̄e. ſubdit̄ id quod ē hoib⁹ ſpāle: i
lumie tuo videbimus lumē. Nonā rōnem
addit dn̄s Luc.x°. cū dic. optimā ꝑtem elegit
Maria q̄ n̄ auferet̄ ab ea quod exponēs au
guſtin⁹ in li°. de v̄bis dn̄i dic. nō tu malā ſed
illā meliorē audi. vn̄ meliorē qa nō auferet̄
ab ea. a te āt auferet̄ aliqn̄ onus nccitatis et̄
na ē dulcedo v̄itatis ſm qd tn̄ ⁊ in caſu eſt
magis eligēda uita actiua ꝓpter nccitatē p̄n̄
tis uite. ſicut ēt ph's dic in 3°. topicoꝝ ꝙ phi
loſophari ē melius ꝙ̄ ditari. ſed ditari meli⁹
nccitatem patienti. ¶ Ad primū g° dicendū
ꝙ ad p̄latos nō ſolū ꝑtinet uita actiua: ſꝫ ēt
debēt eſſe excellentes in vita cōtēplatia. vn̄
Greg⁹ dic in paſtorali. Sit rector actiōe ꝑci
puus ꝑcūctis in contemplatione ſuſpenſus.
¶ Ad ſecundū dicendū ꝙ uita cōtēplatia i
q̄dā ai libertate conſiſtit: dic.n: Greg⁹ ſuper
Ezech. ꝙ uita contemplatiua ad ꝙ̄dā liber
tatē mentis tranſit tpalia nō cogitās ſꝫ eter
na ⁊ Boeti⁹ dic in 5° de conſolatiōe. Hūanaſ
aias liberiores eē nccē eſt cū ſe in mentis di
uine ſpeculatiōe cōſuent. minus v̄o cū dila
būt̄ ad corpa. vn̄ patet ꝙ uita actiua nō dire
cte ꝑcipit uite ꝯtēplatiue: ſed diſponēdo ad
vitā cōtēplatiuā ꝑcipit q̄dā opa uite actiue.
in q̊ magis ſeruit uite cōtēplatiue ꝙ̄ dn̄etur
actiue. ⁊ h̄ ē quod greg⁹ dic ſup Ezech. ꝙ ac
tiua uita ſeruitus: cōtēplatiua āt libertaſ vo
cat̄. ¶ Ad tertiū dicendū ꝙ ad opa uite ac
tiue interdū aliqs a cōtēplatiōe auocat̄ pro
pter aliquā nccitatē p̄n̄tis uite: nō tn̄ h̄ mō
ꝙ cogat̄ aliqs total'r cōtēplatiōem deſerere.
Un̄ Aug⁹ dic. 19°. de ciui. dei. ociū ſcm̄ q̄rit
caritas v̄itatis: negociū iuſtū.ſ. uite actie ſu
ſcipi⁻ nccitas caritatis: quā ſarcinā ſi nullus
impōit ꝑcipiēde atqꝫ intuende uacādū ē v̄i
tati. ſi āt impōit̄ ſuſcipienda eſt ꝓp caritatis
neceſſitatē: ſed nec ſic oio v̄itatis delecta⁹ de
ſerenda eſt ne ſubtrahat̄ illa ſuauitas et op
primat iſta neceſſitas ⁊ ſic patet ꝙ cū aliqs
cōtēplatiua uita ad actiuā vocat̄. nō h̄ ſit ꝑ
modū ſubtractōis: ſed ꝑ modum additiōis⁊

Ad ſecūdum ſic pro

cedit̄. Uidet̄ ꝙ uita actiua ſit maioris meri
ti ꝙ̄ cōtēplatiua. Meritū.n. dr̄ r̄ſpectu mer
cedis: merces āt debet̄ labori ſm illud. i. ad
Cor. tertio. vn⁹ qſqꝫ ꝓpriā mercedē accipiet:
ſm ſuum laborē. ſed uite actiue attribuitur

labor. contéplatiue vero ges. dic. n. Greg⁹ ſu
per Ezech. Dis q ad deū cōuertit pri⁹ neccē ē
ut deſudet i labore. i. Lyam accipiat ut p̄ ad
uidendū principiū i Rachel āplexibus rege
ſcat. g° uita actiua ē maioris meriti q̄ʒ conté-
platiua. ¶ S. Uita cōtéplatiua eſt q̄dam in
choatio future felicitatis. vn̄ ſup illud Job:
vlt. Sic eū volo manere donec veniā: dicit
Aug⁹. Hoc aptius dici pōt. pfecta me ſeq̄tur
actio iformata mee paſſionis exemplo. icho
ata vero ɔtéplatio maneat donec venio. pfi
ciéda cū venero: ⁊ greg⁹ dic ſup Ezech. q̄ ɔ
téplatiua uita hic icipit ut i celeſti patria pfi-
ciat: ſed i illa futura uita nō erit ſtat⁹ merēdi
ſed recipiendi p meritis. g° uita contempla-
tiua min⁹ uidet hr̄e de rōne meriti q̄ʒ uita ac
tiua: ſed plus hʒ de rōne pmii. ¶ S. Greg°
dic ſup Ezech. q̄ nullū ſacrificiū ē deo ma
gis acceptū q̄ʒ zelus aiaꝝ: ſed p zelū aiaꝝ a
liqs ſe cōuertit ad ſtudia uite actiue. g° vr̄ q̄
uita cōtéplatiua n̄ ſit maioris meriti q̄ʒ actia
Sed ɔ̄ ē qō Greg⁹ dic i 6° moral. magna ſūt
actiue uite merita: ſed contéplatiue potiora.
¶ R° dicēdū q̄ radix merendi eſt caritas ſi-
cut ſ̄ hitū ē cū āt caritas conſiſtit in dilectio
ne dei ⁊ pximi. ſicut ſ̄ hitū eſt deū diligē ꝑʒ
ſe ē magis meritoriū q̄ʒ diligere pximū: ut
ex ſ̄ dictis patet: ⁊ iō illō qō directi⁹ ptiet ad
dilectionē dei magis eſt meritoriū ex ſuo ge
nē q̄ʒ id qō directe ptineat ad dilectionē pxi
mi ppē deū. uita āt cōtéplatiua directe ⁊ in
mediate ptinet ad dilectionem dei: dic enim
Aug⁹. i 19° de ciui. dei. q̄ ociū ſcm̄. ſ. cōtéplati
ue uite q̄rit caritas veritatis. ſ. diue cui potiſ
ſime vita cōtemplatiua inſiſtit ſicut dictū ē.
vita aūt actiua directius ordinat ad dilectio
nē pximi: qa ſatagit circa frequēs miſteriuʒ
ut dr̄ Luc. x° ⁊ iō ex ſuo genē contemplatiua
uita ē maioris meriti q̄ʒ actiua. ⁊ h̄ eſt quod
Greg⁹ i. 3. omel. ſup Ezech. dic. Contéplatia
eſt maior merito q̄ʒ actiua: qa hec in uſu pn̄
tis opis laborat i q̄ neccē eſt pximis ſubueni
re. illa vero ſapore itimo venturam iā requi
em deguſtat. ſ. in contemplatione dei. pōt tn̄
contingē q̄ aliqs in operib⁹ uite actiue plus
mereat q̄ʒ alius i opib⁹ uite cōtéplatiue: puta
ſi ppter abūdantiā diui amoris ut eius vo-
lūtas ipleat ppter ipſi⁹ gliam iterdū ſuſtiet
a dulcedine diue contéplatiōis ad temp⁹ ſep
ari ſicut apl's dicebat ad Ro. ix° Optabam
ego ipe anathema eē a xp̄o p fratribuſ meis
qō exponēt Criſo⁹ in li° de cōpunctione dicit
Ita totā mentē eius diuiſerat amor xp̄i ut e
tiam h̄ qō ei p̄ ceteris oibus amabilius erat
eē cū xp̄o. rurſus idipſū qa ita ut placēt xp̄o
contēneret. ¶ Ad primū g° dicendū q̄ labor
exterior opat ad augmētū pmii accidentalis
ſed augmētū meriti reſpectu pmii eēntial' ɔ
ſiſtit principal'r i caritate cuius quoddam ſi
gnū ē labor exterior toleratus ppter xp̄m. ſʒ
multo expſſius ei⁹ ſignū q̄ aliqs p̄termiſſis
oib⁹ q̄ ad hanc uitā ptinēt ſoli diue cōtéplatō
ni vacare delectet. ¶ Ad ſcd̄m dicendū q̄ in
ſtatu felicitatis future hō pueīt ad pfectum:
⁊ iō nō relinqtur locus pficiendi p meritum
ſi tn̄ relinqueret eēt efficatius meritum ppē
maiorem caritatem: ſed contemplatio pn̄tis
uite cū q̄dā ipfectiōe ē: ⁊ adhuc habet q̄ pfici
at. ⁊ iō n̄ tollit rōnē merendi ſed augmētū me
riti facit ppter mai⁹ exercitiū caritatis diue.
¶ Ad tertiū dicendū q̄ ſacrificiū ſpūal'r dō
offert cū aliqd ei exhibet. inter oia āt bona
hoiſ de⁹ maxie acceptat bonū hūane aie ut h̄
ſibi i ſacrificiū offerat. offerre aūt debet ali-
qs deo. p° qdem aiam ſuā ſm illud Ecc. 30.
Miſerere aie tue placēs deo. 2° āt aias alio
rum ſm illud Apoc. vlt. Qui audit: dicat ue
ni. quāto āt hō aiam ſuā vel alterius ppiq⁹
deo coniungit tāto ſacrificiū ē deo magis ac
ceptū. vn̄ magis acceptū ē deo q̄ aliqs ani-
mā ſuā ⁊ alioꝝ applicet contemplatiōi q̄ʒ ac
tioni. p h̄ g° quod dr̄ q̄ nullū ſacrificiū ē deo
magis acceptū q̄ʒ zelus aiaꝝ nō pfert meri-
tū uite actiue merito uite ɔtéplatiue: ſed oñ-
dit magis eē meritoriū ſi qs offerat deo ani
mā ſuā ⁊ alioꝝ q̄ʒ q̄cunq̄ʒ alia exteriora dōa.

Ad tertium ſic pro

cedit. Uidet q̄ uita contemplatiua ipediat
p uitā actiuā. Ad uitā. n. cōtemplatiuā neceſ
ſaria ē q̄dam uacatio mētis ſm illud pſ. va
cate ⁊ uidete qm̄ ego ſū deus: ſed uita actia
habet ingetudinē ſm illud Luc. x° Martha
martha ſollicita es ⁊ turbaris erga plīma g°
vita actiua contéplatiuā ipedit. ¶ S. Ad ui
tā contemplatiuā reqrit claritas uiſioniſ ſed
uita actiua ipedit uiſionis claritatē: dic eim
Greg⁹ ſup Ezech. q̄ lippa eſt fecūda: qa duʒ
occupat i ope min⁹ uidet. g° uita actiua conté
platiuā impedit. ¶ S. Unū ɔ̄rioꝝ ipedit p
aliud. ſed uita actiua ⁊ cōtéplatiua uidet ɔ̄-
rietatē hr̄e ad inuicē: qa uita actiua occupat

circa plurima. vita āt contemplatiua inſiſtit
ad contēplādū vnū. vñ ex oppoſito diuidūt̃
g° uidet̃ ꝙ uita ↄtemplatiua ipediat̃ ꝑ actiuā
¶ Sed ↄ̃ ē qḋ Greg⁹ dic in 6° moral̃. Qui
contemplationis arcē tenē deſiderāt: pri⁹ ſe i
cāpo ꝑ exercitiū opis ꝓbēt. ¶ R° dicēdū ꝙ
uita actiua pōt cōſiderari q̃tū ad duo. vno°
q̃tum ad ipm ſtudium ⁊ exercitiū exteriorū
actionū. ⁊ ſic māifeſtum ē ꝙ uita actiua ipe
dit cōtemplatiuā inq̃tum impoſſibile ē ꝙ a
liqs ſil̃ occupetur circa exteriores actiōes et
dine contemplatiōi uacet. alio° pōt cōſidera
ri uita actiua q̃tū ad hoc ꝙ interiores aīe
paſſiōes ↄpōit ⁊ ordiat. ⁊ q̃tū ad h̃ uita acti
ua adiuuat ad cōtemplatiōem q̃ ipedit̃ ꝑ ior
dinationē iterioꝝ paſſionū. vñ Greg⁹ dic i 6°
moral̃. Cū cōtemplationis arcem aliqd tenē
deſiderant pri⁹ ſe in cāpo ꝑ exercitium opis
ꝓbēt: ut ſollicite ſciant ſi nulla iā mala ꝓxis
irrogāt: ſi irrogata a ꝓxis eq̃nimit̃ portāt: ſi
oblatis bonis tpalibus: neq̃q̃ mēt leticia ſol
uitur. ſi ſubtractis nō nimio merore ſauciāt̃
ac deinde ꝑpendāt: ſi cū ad ſemetipſos itror
ſus redeunt in eo ꝙ ſpūalia rimāt̃ nequaq̃
ſecū rex corpaliū umbras trahāt: vel fortaſ
ſe tractas māu diſcretiōis abigāt. ex h̃ g° ex
ercitiū uite actiue confert ad contēplatiuam
ꝙ qetat interiores paſſiōes ex qb⁹ fātaſmata
ꝓueniunt ꝑ q̃ cōtēplatio ipedit̃. Et ꝑ hoc pȝ
rñſio ad obiecta. nā rōnes ille ꝓcedūt q̃tuȝ
ad ipſā occupationē extioꝝ actuum. nō āt q̃
tum ad affectum q eſt moderatio paſſionū.

Ad quartuȝ ſic pro

cedit̃. Uidet̃ ꝙ uita actiua nō ſit prior q̃ cō
tēplatiua. Uita. n. ↄtēplatiua directe ptiet ad
dilectionē dei. Uita āt actiua ad dilectionem
ꝓximi: ſed dilectio dei ꝑcedit dilectionē ꝓxi
mi inq̃tū ꝓxim⁹ ꝓpt̃ deū diligit̃. g° uidet̃ ꝙ
ēt uita ↄtemplatiua ſit prior q̃ actiua. ¶ Ꝓ
Greg⁹ dic ſup Ezech. Sciēdum ē ꝙ ſicut bo
nus ordo uiuēdi ē ut ab actiua i cōtēplati-
uam tēdat̃ ita plerūq̃ utilr̃ a contemplatiua
aīm⁹ ad actiuā reflectit̃. nō g° ſimplr̃ uita ac
tiua ē prior q̃ cōtēplatiua. ¶ R. Ea q̃ diuerſ
cōpetunt nō uidentur ex neccitate ordinē hr̃e
ſed uita actiua ⁊ contemplatiua diuerſis cō-
petunt. dic. n. Greg⁹ in 6° moral̃. Sepe q con
tēplari deū qete poterāt occupatiōibus ꝑſſi
ceciderunt. ⁊ ſepe qui occupati bene vſib⁹ hu
manis uiuerēt: gladio ſue qetis extincti ſunt.
nō g° uita actiua prior eſt q̃ contemplatiua.
¶ Sed ↄ̃ ē qḋ Greg⁹ dic in. 3. omel̃. ſup eze
ch. Actiua uita prior ē tpe q̃ cōtēplatiua: qa
ex bono ope tendit̃ ad cōtēplationē. ¶ R° di
cēdū ꝙ aliqd dr̃ eē prius duplr̃. vno° ſcđm
ſuā naturā. ⁊ hoc mō uita cōtemplatiua eſt
prior q̃ actiua inq̃tum priorib⁹ ⁊ meliorib⁹
inſiſtit. vñ ⁊ actiuā uitā mouet ⁊ dirigit: ratō
n. ſupior q contēplatiōi deputat̃ cōpat̃ ad īfe
riorē q̃ deputat̃ actiōi ſicut uir ad mulierem
q̃ ē per uirū regenda ut Aug⁹ dic i. 12° ↄ̃ tri.
Alio° ē aliqd prius q̊ ad nos: qḋ. ſ. eſt prius
ī uia generatiōis. ⁊ hoc mō uita actiua ē pri
or q̃ contēplatiua: qa diſpōit ad cōtēplatiuā
ut ex ſ̃ dictis pȝ. diſpō. n. in uia generationiſ
ꝑcedit formā q̃ ſimplr̃ ⁊ ſm ſuā naturā eſt
prior. ¶ Ad primū g° dicendū ꝙ uita cōtem
platiua non ordinat̃ ad qualēcūq̃ dilectiōeȝ
dei ſed ad ꝑfectā. ſed uita actiua ē neceſſaria
ad dilectionē ꝓximi qualēcūq̃. vñ Greg⁹ di
cit in. 3. omel̃. ſup Ezech. Sine cōtēplatiua
uita itrare pnt̃ ad celeſtē pr̃iam q bōa q̃ pnt̃
opari nō negligūt: ſine actiua āt itrare n̄ pn̄t
ſi negligūt bōa opari q̃ pnt̃. ex q̊ ēt pȝ ꝙ ui-
ta actiua ꝑcedit contēplatiuā ſicut id qḋ ē co
mune oīum ꝑcedit in uia generatiōis id qḋ
ē ꝓpriū ꝑfcoꝝ. ¶ Ad ſecūdū dicēdū ꝙ a uita
actiua ꝓcedit̃ ad uitā cōtēplatiuā ſm ordinē
generatiōis. a uita āt cotēplatiua redit̃ ad ui
tā actiuā ꝑ uiā directiōis: ut. ſ. uita actiua ꝑ
cōtēplationē dirigat̃: ſicut ēt ꝑ opatiōes acq
rit̃ hitus. ⁊ ꝑ hitū acqſitū ꝑfectius aliqs opa
tur ut dr̃ in 2° ethicoꝝ. ¶ Ad tertiū dicēduȝ
ꝙ illi q ſūt ꝓni ad paſſiōes ꝓpter eaꝝ ipetū
ad agendū ſunt ſimplr̃ magis apti ad uitaȝ
actiuā ꝓpter ſpūs inqetudinē. vñ dic Greg⁹
in 6° moral̃. ꝙ nōnulli ita inqeti ſūt ut ſi ua
cationē laboris habuerint gũius laborēt qa
tāto deteriores cordis tumultus tolerāt q̃to
eis licentius ad cognitiōes uacāt: quidā ẜo
hn̄t naturalr̃ aī puritatē ⁊ quietē ꝑ quā ad ↄ
tēplatiōeȝ ſt̃ apti: qui ſi totalr̃ actiōibus ōpu
tent̃ detrimētū ſuſtinebūt. vñ greg⁹ dic in 6°
moral̃. ꝙ q̊ꝝdā hoīuȝ ita ocioſe mētes ſt̃. ut
ſi eos labor occupatiōis excipiat in ipa opa-
tiōis ichoatiōe ſuccūbāt: ſed ſicut ipe poſtea
ſubdit. ſepe ⁊ pigs mentes amor ad op⁹ exci
tat ⁊ iquietas i cōtemplatiōe tior ifrenat. vñ
⁊ illi qui ſt̃ magis apti ad actiuā uitā pnt̃ ꝑ
exercitiū actiue ad cōtemplatiuaȝ ꝑpari ⁊ illi
nihilominus q ſt̃ magis ad cōtēplatiuā apti

poſſunt exercitia uite actiue ſubire ut ꝑ h̄ ad
contemplationē paratiores reddantur.

Conſequenter

conſiderandū eſt de diuerſitate
ſtatuum ⁊ officiorum humanoꝝ.
Et p°conſiderandum eſt de offi-
ciis ⁊ ſtatibꝰhominum in generali. 2°ſpālr̄
de ſtatu ꝑfectoꝝ. Circa primum queruntᷣ q̄s
tuor. p°quid faciat in hominibꝰſtatū. 2°
vtrū in hominibꝰdebeant eſſe diuerſi ſtatus
ſiue diuerſa officia. 3°de differentia officio
rum. 4°de differentia ſtatuum.

Ad primum ſic pro

cedit̄. Uidet̄ ꝙ ſtatus in ſui rōne nō iportet
conditionē libertatis vel ſeruitutis. Statꝰ.n.
a ſtando dicitur: ſed ſtare dr̄ aliqs rōne rec-
titudis. vn̄ dicitur Ezech. 2°. Fili hois ſta ſu
per pedes tuos. ⁊ Gregꝰdic in 6°moral. Ab
oī ſtatu rectitudinis diſpereūt q ꝑ noxia ver
ba dilabūt̄. ſed rectitudinē ſpūalem acquirit
hō ꝑ h̄ ꝙ ſubiicit ſuā volūtatem deo. vn̄ ſup
illud ṗs. Rectos decet collaudatio: dicit glo
ſa. Recti ſūt q dirigūt cor ſuū ſm volūtatē
dei. g°uidet̄ ꝙ ſola obediētia dinoꝝ mādato
rū ſufficiat ad rōnem ſtatꝰ. ¶ P̄. nomē ſtatꝰ
videtur iportare imobilitatē: ſm illud. i. ad
Cor. 15°. Stabiles eſtote ⁊ immobiles. vnde
Gregꝰdic ſup Ezech. Lapis q̄dratus eſt ⁊ q̄
ſi ex oī latere ſtatū habet q caſum in aliq̄ ꝑ-
mutatiōe nō habet: ſed v̄tus ē q̄ imobilit̄ fa
cit opari vt dr̄ in 2°ethicoꝝ. g° videtur ꝙ ex
oī opatione v̄tuoſa aliqs ſtatū adipiſcatur.
¶ P̄. Nomē ſtatꝰvidet̄ ad quādā altitudinē
ptinē. nā ex h̄ aliqs ſtat ꝙ in altū exigitur ſ;
ꝑ diuerſa officia aliqs fit altior alt̄o. ſilr̄ ēt ꝑ
gradus vel ordines diuerſos diuerſimode
hoīes in q̄dā altitudine conſtituuntur. g°ſo-
la diuerſitas g̃duū uel ordinū vel offoꝝ ſuf
ficit ad diuerſificādū ſtatū. ¶ Sed ꝯ̄ ē qḋ
i decretis cā. 2. q. 5. dicitur. Si qn̄ in cā capi
tali vel cā ſtatꝰinterpellatū fuerit nō ꝑ explo
ratores ſed ꝑ ſeipſos ē agendū. vbi cā ſtatuſ
appellat̄ ptinens ad libertatē uel ſeruitutem
g°videt̄ ꝙ nō variet ſtatū hoīs niſi id qḋ ꝑ-
tinet ad libertatē vel ſeruitutē. ¶ R°dicēdū
ꝙ ſtatꝰ ꝓprie loq̄ndo ſignificat quādā poſi-
tiōis differentiā ſm quā aliqd diſponit̄ ſm
modū ſue nature q̄ſi i quadā immobilitate:
ē. n. naturale hōi ut caput eiꝰi ſupioꝛa tēdat
⁊ pedes i t̄ra firmēt̄ ⁊ cet̄a mēbra media cō-
ueniēti ordīe diſponāt̄: qḋ qdē n̄ accit ſi hō
iaceat vel ſedeat uel accūbat: ſed ſolū qn̄ ere
ctus ſtat. nec rurſus ſtare dicit̄ ſi moueat̄ ſed
qn̄ qeſcit. ⁊ inde eſt ꝙ ēt in ipſis actionibus
hūanis dicit̄ negociū aliquē ſtatū habere ſe
cūdū ordinē ꝓprie diſpōnis cum quadā im
mobilitate ſeu quiete. vn̄ ⁊ circa homineſ ea
q̄ de facili circa eos variāt̄. ⁊ extrinſeca ſunt
nō conſtituūt ſtatū: puta ꝙ aliqs ſit diues. l̄
pauꝑ in dignitate conſtitutꝰ: uel plebeꝰvel ſi
qd aliud ē hꝰmōi. vn̄ ⁊ in iure ciuili dr̄ ꝙ ei
q a ſenatu āmouet̄ magis dignitas q̄ȝ ſtatus
auferē: ſed ſolū id videt̄ ad ſtatū hoīs ptinē
qḋ reſpicit obligationē ꝑſone hoīs: ꝓut. ſ. a
liqs ē ſui iuris vel aliēi. ⁊ h̄ nō ex aliq̄ cā leui
uel de facili mutabili: ſed ex aliq̄ ꝑmanēte. ⁊
h̄ ē qḋ ptinet ad rōnem libertatis vel ſerui-
tutis vn̄ ſtatus ptinet ꝓprie ad libertatē l̄ ſ
uitutē ſiue in ſpūalibus ſiue in ciuilibꝰ. Ad
primū g°dicendū ꝙ rectitudo inq̄ȝtum huiꝰ
modi nō ptinet ad rōnē ſtatꝰſed ſolū inq̄ȝtū
ē ꝯnaturalis hōi ſimul addita q̄dā q̄ete. vn̄
i aliis aialibꝰnō reqrit̄ rectitudo ad h̄ ꝙ ſta-
re dicat̄: nec ēt hoīes ſtare dicūt̄ q̄ȝtūcunq̄ȝ
ſint recti niſi qeſcāt. ¶ Ad ſcḋm dicēdū ꝙ i
mobilitas n̄ ſufficit ad rōnē ſtatꝰ. nā ēt ſedēſ
vel iacēs qeſcit q tn̄ nō dicit̄ ſtare. ¶ Ad ter
tiū dicendū ꝙ officiū dr̄ ꝑ. cōparationē ad ac-
tum. q̄dꝰāt dicitur ſm ordinem ſupioritatis
⁊ iferioritatis. ſed ad ſtatū reqritur imobili-
tas in eo ꝙ pertinet ad ꝯditionem ꝑſone.

Ad ſecundū ſic pro

cedit̄. Uidet̄ ꝙ in eccleſia nō debeat eſſe di
uerſitas offōrum uel ſtatuum. Diuerſitaſ. n.
vnitati repug̃t: ſed fideles xp̄i ad vnitatē vo
cātur ſm illud Joh 17°. Ut ſint unū i nobis
ſicut ⁊ nos vnū ſumꝰ. g°in eccleſia nō debet
eē diuerſitas officioꝝ ſiue ſtatuū. ¶ P̄. Na
tura nō facit per multa qḋ pōt facē ꝑ unum
ſed opaꝰgratie ē multo ordinatior q̄ȝ opatio
nature. g°ꝯueniētiꝰeēt ꝙ ea q̄ ꝑtinēt ad actꝰ
g̃tie ꝑ eoſdē hoīes adminiſtrarēt̄ ita ꝙ n̄ eēt
i eccleſia diuerſitas officioꝝ ⁊ ſtatuū. P̄.
Bonū eccleſie maxie uidet̄ in pace cōſiſtere
ſm illḋ ṗs. Qui poſuit fines tuos pacē. ⁊. 2.
ad Cor. vlt. dicit̄. Pacē habere ⁊ deus pacis
erit vobiſcū: ſed diuerſitas ē ipeditiua pacis
quā ſimilitudo cāre uidetur ſm illḋ Ecc. 13°.
Oē aial diligit ſimile ſibi. ⁊ phs dicit in. 7°.